

Mořská panna ve sklenici

Mám mořskou pannu zavřenou ve sklenici, kterou mi koupil Quilty v garážovém prodeji za pětadvacet centů. Je jen samé „Nenávidím tě, nenávidím tě, nenávidím tě,“ ale je zavřená v té sklenici, takže dokud neuvolním víko, nemůže se dostat ven a zabít mě.

Mám tu sklenici postavenou na okenním parapetu, přímo za postelí, těsně nad hlavou, takže když se na ni uprostřed noci zadívám, tam a zpět, vidím ji plavat v tom tmavém malém bazénu jejích vlastních výkalů a zvratků a směju se.

„Ahoj, mořská panno! Jak si užíváš tento nádherný večer?“ Můžu klidně říct a někdy to i dělávám: „To je fakt smůla - tak krásná a tak mladá a dosmrtně zavřená v této zasrané sklince. Nikdy se z ní nedostaneš. Ha ha!“

Jednou jsem jela na školní výlet a vzala jsem svou mořskou pannu s sebou, jen tak z legrace. Jeli jsme k Niagarským vodopádům a mě tak napadlo, „Možná bych ji mohla držet přes zábradlí, trochu ji vyděsit, vytmavit jí to,“ nebo mě napadlo pustit ji dolů a dostat ji ze svého života. Jakmile jsme tam ale přijeli, zapoměla jsem ji ve své malé hnědé kabeli se svačinou, s teplým sýrovým sandwichem pod sedadlem žlutého školního autobusu. Ale házela sebou po cestě tam, i po cestě zpátky, a to mi stačilo.

Jednou jsem měla večírek a pozvala jsem si všechny svoje kamarádky, sedm holek, že si pohrajeme a že u mě přespí. Vytáčely jsme každé číslo, které nás napadlo a potom, co jsme už dvakrát vytočily dovážku pizzy a došly nám nápady, řekla jsem si, „Co takhle zapojit mořskou pannu do naší show?“ Mohly na ni dělat obličej, mohly si z ní dělat legraci, mohly jsme si s ní kopat tam a zpátky jako se skutečným kopačkem.“ Potom ale Emma usnula, pak i Wendy a Carla a ostatní a mořská panna zůstala zamčená ve skříni, kam jsem ji to odpoledne strčila.

Jednou, když jsem si řekla, že by potřebovala trochu kázně, kutálela jsem ji v té mizerné sklenici dolů roklí Killer Hill. Jindy jsem ji hodila hluboko do bazénu své nejlepší kamarádky.

Teď se zdá, že už stárne. V pátek jsem dokonce viděla první šediny a vrásky, které se objevily na její tváři a jak jsem jí měla ráda dříve, mám jí teď ráda ještě míň. Už jsem přemýšlela, co s ní, ale myslím, že ji tam ještě nechám o chvíli dýl. Aspoň dokud nebudu zase šťastná.